

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ophævelse af lov om erstatning for skader ved LSD-behandling og om ændring af ligningsloven.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 27/11 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Socialministeriet nedsatte i 1986 et LSD-erstatningsnævn, som skulle afgøre spørgsmål vedrørende tilkendelse af ydelser efter loven. Ansøgningsfristen for ydelser udløb i juni 1988, og samtlige sager, som har været indbragt for nævnet, er behandlet. Derfor lader det til, at det vil være fornuftigt at nedlægge nævnet.

Dog er det omtalt i forslaget, at Folketingets ombudsmand har tilkendegivet, at nævnets virksomhed ikke kan anses for at være afsluttet for så vidt angår ansøgninger om forhøjelse af erstatning efter lovens §§ 2 og 3. Socialdemokratiet har derfor et par spørgsmål, som vi gerne vil have nærmere belyst i et kommende udvalgsarbejde.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative gruppe kan tilslutte sig lovforslaget.

Jørgen Winther (V):

Det bliver relativt kort: Venstre kan også tilslutte sig forslaget.

Birgitte Husmark (SF):

Som en af initiativtagerne syntes vi i SF, at vi måtte gå lidt nærmere ind i dette forslag. Vi synes, at det umiddelbart lyder meget tilforladeligt, at LSD-erstatningsnævnet nu har udført sin opgave, og at man derfor kan nedlægge nævnet, men der er alligevel nogle spørgsmål i den forbindelse, som vi meget gerne vil have belyst, før vi kan sige, at det er det rigtige at gøre på nuværende tidspunkt.

Man skriver i lovforslagets bemærkninger, at man har fået en enstemmig tilkendegivelse fra nævnet om, at det skulle være en god idé at nedlægge det. Nævnet består af tre personer – og det er jo endda et spørgsmål, om alle tre personer har været til stede ved det møde, som man citerer i bemærkningerne – så den omtalte enstemmighed indbefatter altså ikke vældig mange personer.

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at hvis man ophæver LSD-erstatningsloven nu, så vil man også afskære eventuelle senere ansøgninger med hensyn til hævelse af erstatningsbeløbet. Indtil nu har det jo været muligt at hæve erstatningsbeløbet, hvis man kunne dokumentere, at man havde fået yderligere skader i sin mulighed for den personlige livsførelse, man ellers ville have haft.

Hvis det er rigtigt, at man kan videreføre bestemmelsen med hensyn til, at man kan få forhøjet erstatningsbeløbet, vil det i hvert fald medføre, at paragraffen om skattefritagelse skal bestå i lovforslaget og ikke slettes. Der er altså forskellige ting at kigge på.

Endelig mener vi ikke, at det, der står i bemærkningerne til § 3 om, at der kun kan ydes erstatning indtil den 1. januar 1997, er rimeligt. Det er heller ikke rimeligt, at man i bemærkningerne skriver, at der ydes erstatning til helbredende behandling. Netop i forhold til personer, der har fået LSD-skader, kan der meget vel være tale om mennesker, der har brug for lindrende og stabiliserende behandling, men ikke nødvendigvis helbredende behandling. Det er desværre i nogle tilfælde slet ikke muligt.

Endelig må ministeren meget gerne oplyse, om lovforslaget har været til høring i de forskellige brugerkrede, f.eks. i Samvirkende Invalideorganisationer og Landsforeningen Sind, og om det har været til høring i faglige krede, der kunne have et kendskab til det aktuelle behov for loven.

[Birgitte Husmark]

I første omgang er der altså en lang række ting, vi gerne vil have oplyst, inden vi kan sige, om vi i givet fald kan tilslutte os lovforslaget.

Køpke Christensen (FP):

Fremskridtspartiet har ikke de store indvendinger imod lovforslaget. Vi synes, at det er helt i orden, at man nu siger, at der må være stop for det her. Imidlertid mener Folketingets ombudsmand ikke, at man er færdig med disse sager, og det er vores opfattelse, at vi naturligvis i udvalgsbehandlingen må prøve at se, om vi kan få de ting ordnet.

Vi vil også gerne have, at de skattefri udbetalinger, der har været tidligere, bliver sat på plads, sådan at der ikke kommer nogen problemer dér. Så vidt jeg kan se af forslaget, er de erstatninger, man får i kommende sager, ikke længere skattefri; det vil jeg gerne have en bemærkning til fra ministeren.

Lis Noer Holmberg (CD):

Der er jo ikke ligefrem storpolitik i dette lovforslag. CD kan gå ind for forslaget, som det foreligger.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Også her kan Kristeligt Folkeparti sige ja, og vi tilsiger en både hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Det er over for mig oplyst, at samtlige medlemmer af nævnet har været til stede og står bag enstemmigheden. Jeg må konstatere, at når medlemsskaren kun er på tre, kan antallet af stemmer, der er enige, ikke overstige tre.

Der bliver spurgt, om man kan rejse ansøgning om forøget erstatning, når loven ophæves. Det er ikke tilfældet.

Med hensyn til spørgsmålet, om der har været høring, kan jeg sige, at det er heller ikke tilfældet. Det er en meget lille sag, vi her behandler. Det er rimeligt, at en lov, hvis virkning ophørte for flere år siden, også bliver afskaffet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lægeloven. (Bemærkninger om information og samtykke).

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 27/11 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Torben Lund (S):**

Princippet om, at en patient skal grundigt informeres, og at patienten også skal give samtykke, for at der kan iværksættes en lægelig undersøgelse eller behandling, er jo et gammelt og grundlæggende princip i forholdet mellem læge og patient. Derfor kan vi også tilslutte os, at reglerne om lægers informationspligt og patienters selvbestemmelsesret bliver fastlagt mere tydeligt i lægeloven.

Det bliver dermed lovfæstet, at en patient efter en omhyggelig information om sin helbredstilstand, behandlingsmuligheder, risiko for komplikationer osv. kan sige nej til en behandling, og at lægen i en sådan situation også er forpligtet til at følge patientens vilje. Vi får altså retstilstanden præciseret, og det synes vi er godt.

Men vi synes måske nok, at ministeren kunne være gået lidt videre, når nu vi skal ændre lægeloven. Vi mener, der er brug for at få præciseret retstilstanden også på et par andre områder både af hensyn til patienterne og af hensyn til lægerne.

Efter vores mening bør det lovfæstes, at en læge i en situation, hvor patienten er uafvendeligt døende – som det hedder med et meget folkeligt udtryk – altså hvor dødsprocessen er gået i gang, kan undlade at påbegynde eller fortsætte en behandling, som kun kan udskyde tidspunktet for dødens indtræden.